

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 lipca 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Słowacka(Sprawa C-626/16) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Składowanie odpadów – Dyrektywa 1999/31/WE – Istniejące składowiska odpadów – Artykuł 14 – Ostateczna decyzja dotycząca kontynuacji lub zaprzestania działalności – Artykuł 13 – Procedura zamknięcia – Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie – Niewykonanie – Artykuł 260 ust. 2 TFUE – Kary pieniężne – Okresowa kara pieniężna i ryczałt)

(2018/C 301/04)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Sanfrutos Cano i A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Nie podejmując wszystkich środków zapewniających wykonanie wyroku z dnia 25 kwietnia 2013 r., Komisja/Słowacja (C-331/11, niepublikowany, EU:C:2013:271), Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 260 ust. 1 TFUE.
- 2) Jeśli uchybienie stwierdzone w pkt 1 trwa nadal w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku, Republika Słowacka zostaje zobowiązana do zapłaty na rzecz Komisji Europejskiej okresowej kary pieniężnej w wysokości 5 000 EUR za każdy dzień zwłoki w podjęciu środków niezbędnych do zastosowania się do wyroku z dnia 25 kwietnia 2013 r., Komisja/Słowacja (C-331/11, niepublikowanego, EU:C:2013:271), od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do dnia pełnego wykonania wyroku z dnia 25 kwietnia 2013 r., Komisja/Słowacja (C-331/11, niepublikowanego, EU:C:2013:271).
- 3) Zasadza się od Republiki Słowackiej zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej kary ryczałtowej w wysokości 1 000 000 EUR.
- 4) Republika Słowacka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 13.3.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos apeliacinis teismas – Litwa) – AB „flyLAL-Lithuanian Airlines”, w likwidacji / Starptautiskā lidosta „Rīga” VAS, „Air Baltic Corporation” AS(Sprawa C-27/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 – Jurysdykcja szczególna – Artykuł 5 pkt 3 – Postępowanie, którego przedmiotem jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego – Miejsce, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę – Miejsce urzeczywistnienia się szkody i miejsce zdarzenia powodującego powstanie szkody – Żądanie naprawienia szkody, jaka miała zostać spowodowana w wyniku zachowań antykonkurencyjnych stosowanych w różnych państwach członkowskich – Artykuł 5 pkt 5 – Działalność filii – Pojęcie]

(2018/C 301/05)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos apeliacinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AB „flyLAL-Lithuanian Airlines”, w likwidacji

Strona pozwana: Starptautiskā lidosta „Rīga” VAS, „Air Baltic Corporation AS”

Przy udziale: „ŽIA Valda” AB, „VA Reals” AB, Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

Sentencja

- 1) Artykuł 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w ramach powództwa o naprawienie szkody spowodowanej w wyniku zachowań antykonkurencyjnych „miejsce, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę” obejmuje – w sytuacji takiej jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym – w szczególności miejsce urzeczywistnienia się utraty dochodu polegającej na utracie sprzedaży, to jest miejsce rynku, na który miały wpływ owe zachowania, i na którym – jak twierdzi osoba poszkodowana – poniosła ona te straty.
- 2) Artykuł 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że w ramach powództwa o naprawienie szkody spowodowanej w wyniku zachowań antykonkurencyjnych pojęcie „miejsca, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę” może być rozumiane albo jako miejsce zawarcia porozumienia antykonkurencyjnego sprzecznego z art. 101 TFUE, albo jako miejsce, w którym były proponowane i stosowane drapieżne ceny, jeżeli praktyki te stanowiły naruszenie w świetle art. 102 TFUE.
- 3) Artykuł 5 pkt 5 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „spraw[ę] dotyczących sporów wynikających z działalności filii” obejmuje powództwo o odszkodowanie z tytułu szkody, jaka miała zostać spowodowana wskutek nadużycia pozycji dominującej polegającego na stosowaniu drapieżnych cen, w przypadku gdy filia przedsiębiorstwa zajmującego pozycję dominującą uczestniczyła w rzeczywisty i istotny sposób w tej praktyce stanowiącej nadużycie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 3.4.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – NN A/S / Skatteministeriet

(Sprawa C-28/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 49 TFUE – Podatek dochodowy od osób prawnych – Krajowe uregulowanie podatkowe uzależniające przeniesienie strat poniesionych przez znajdujący się na terytorium krajowym stały zakład spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim na spółkę będącą rezydentem, należącą do tej samej grupy, od warunku dotyczącego niemożliwości wykorzystania strat na potrzeby zagranicznego podatku)

(2018/C 301/06)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NN A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet